HIPPISM

Necesitatea unei jurisprudenţe constante

Micul incident, petrecut Duminecă în premiul Uricani merită cinstea de a-i destina un articol, căci chestiunea ce o ridică nu a putut fi vidată în puţinele rânduri ale unei paranteze, deschisă în cadrul unei cronici.

Să amintim faptele. Răscruce galopa în fruntea lotului, situată la câţiva paşi de coardă. La 200 de metri de sosire a fost ajunsă de Arniş. Dupăce armăsarul a luat un avantaj de mai puţin de o lungime, a oblicat spre coardă. Atunci losza, călăreţul iepei, a oprit-o din acţiune şi a schimbat linia, marcând evident necesitatea schimbărei poziţiei şi o scoatere din acţiune a pensionarei lui G. Phillips.

Sesizaţi prin reclamaţia, depusă imediat după alergare, comisarii au menţinut rezultatul. Nu suspectăm buna credinţă a nimănuia. Dimpotrivă, suntem convinşi că ei au judecat mânaţi de spiritul celei mai perfecte echităţi.

Nici n'am fi relevat faptul, dacă el n'ar pune pe tapet o chestiune mult mai principală, aceia a necesităţei unei jurisprudenţe constante.

Intr'un caz analog, Mătanie—Boris, comisarii au procedat altfel. Au aplicat pedeapsa distanţărei.

Şi o teorie şi cealaltă îşi găsesc serioase temeiuri.

E nedrept să pedepseşti, prin cea mai severă sancţiune, atunci când victoria a revenit celui mai bun în condiţiunile alergărei. Jenând sau nejenând tot lui i s'ar fi cuvenit victoria. Cel de al doilea sosit ar căpăta victoria numai datorită unei împrejurări norocoase.

Perfect just.

Pe dealtă parte, articolul 159 din regulament dă dreptul comisarilor să distanţeze un cal, atunci când tae drumul, fără să aibă CELE DOUA lungimi reglementare. Aşa cum s'a procedat în cazul Mătanie—Boris. Dura lex, sed lex.

Oricare din aceste două puncte de vedere, se poate susţine dar cu egal succes. Un lucru nu înţelegem însă. Ca pentru două cazuri identice să se aplice două interpretări diferite. Dreptatea e una singură.

In concluzie, morala fabulei este: In viitor comisarii ar trebui să se pună de acord, în privinţa interpretărei articolului 159 şi să se fixeze la un punct de vedere unitar, stabilind o jurisprudenţă, pe care o voim constantă.

Opinia noastră e că ar fi mai bine să se facă aplicarea drastică a prevederilor articolului sus pomenit, din regulamentul alergărilor.

In felul acesta se exclud subiective aprecieri asupra felului cum a câştigat calul cu care s'a greşit. Dacă în acel moment luase sau nu un avantaj hotărâtor. Comisarilor nu le-ar rămâne decât să facă o constatare de fapt, dacă în momentul schimbărei liniei, calul avea sau nu cele două lungimi cerute de litera regulamentului.

O asemenea interpretare mai prezintă un avantaj. Acela că serveşte o lecţie jocheilor noştri, cari în privinţa obligaţiei de a-şi păstra linia sunt de o insubordonanţă revoltătoare. De aci isvorăsc desele incidente de parcurs, cu inevitabilul lor corolar, falşificarea alergărilor.

In streinătate, unde comisarii sancţionează imediat asemenea abateri, nu există lamentabilul spectacol al mersului în zig zag. Fiecare îşi vede de drumul lui.

Aci am voit să ajungem. Atât în cazul Mătanie-Boris, cât şi în incidentul Ariniş-Răscruce, jocheii vinovaţi n'au primit niciun fel de pedeapsă. Vom observa că, în ambele prilejuri, s'a nesocotit regulamentul. Dealtfel la fel s'a procedat şi în alte ocaziuni. Pentru a nu prelungi lista vom cita numai busculada Mars-Carmen, dela Băneasa, când primul a fost distanţat, fără ca abaterea jocheului să fie sancţionată.

Spuneam că s'a omis o precisă prescripţie reglementară.

Vom cita, pentru a face dovada, aliniatul final al articolului 159, care se ocupă cu schimbările de linie şi cu busculadele:

«Jocheul dovedit că prin vina lui s'a întâmplat unul din accidentele enumerate ma sus, va fi pedepsit de comisari cu una din pedepsele dela artcolul 61, după gravitate».

Ce scrie la articolul 61? Se enumără pedepsele cari stau în puterea comisarilor. Gama pedepselor dela avertisment. până la suspendarea pe 3 reuniuni, cu facultatea de a se deferi cazul sper agravare comitetului.

Artcolul 71 închee «după gravtate«. Ce voiţi mai grav decât o distanţare?

Totuş nicio pedeapsă. Consecinţele se resfrâng numai asupra proprietarului, care a avut nefericita inspiraţie de a urca în şeaua alergătorului său un jocheu cu puţin respect pentru îndatoririle reglementare.

Colecţia ziarului stă martoră cum se procedează în streinătate, atunci când se tae drumul sau se busculează. Cea mai uşoară pedeapsă e suspendarea pe 3 întrunirei.

Dece ne-am mira dar că la noi jocheii îşi îngădue atâtea licenţe reglementare?

Indulgenţa e deadreptul condamnabilă, în asemenea cazuri. Nu e numai o simplă omitere a literei regulemantului.

Şi acum punctele pe i.

Pentru buna rânduială şi pentru păstrarea prestigiului intact al instituţiei se reclamă o jurisprudenţă constantă, mai constantă decât a casaţiei. căci nicăeri lumea nu e mai bănuitoare decât pe turf. Tot pentru aceleaşi motive pedepsirea severă — conform dispoziţiunilor regulamentului — orjdecâte ori un jocheu îşi îngădue luxul de a-şi jena adversarii.

Incă ceva. Asemenea pedepse să fie executate întocmai. Nu să devină inoperante, prin corectivul «cu drept dea încăleca pensionarii grajdului». Mai bine de loc, decât să pedepseşti cu o mână şi să ridici pedeapsa cu cea laltă.

PG.

A demisionat d-l Argetoianu?

De câteva zile circulă tot mai insistent svonul că d-l Artoianu ar fi demisionat din demnitatea de vice-preşedinte al Jockey Clubului.

Ţinem să precizăm, dela început, că este vorba de un simplu svon, care nu este exclus să fie eronat.

Dată fiind însă însemnătatea unui asemenea fapt, pentru mersul instituţiei, suntem obligaţi să ne ocupăm de această chestiune, chiar dacă n'ar fi decât un svon.

Pe cât se pare, sunt totuş indicaţiuni că demisia s'a produs. E probabil ca până la urmă d-l Argetoianu să cedeze insistenţelor depuse pe lângă d-sa pentru a reveni, rămânâd în fruntea selectei societăţii.

Cercurile iniţiate pretind că d-l Argetoianu a fost profund afectat de felul cum a fost gospodărit Jockey Clubul până acum. D-sa ar fi spus că a făcut maximumul ce putea face un ministru de finanţe pentru alergările de cai, suprimând impozitele. Dacă totuş Jockey Clubul n'a reuşit să-şi echilibreze bugetul, e un sever avertisment şi în asemenea condiţiuni d-sa nu mai înţelege să participe la răspunderea conducerei.

Dacă realmente d-l Argetoianu şi-a dat demisia, desigur că faptul prezintă o gravă însemnătate. Retragerea sprijinului unuia dintre principalii stâlpi de susţinere ai instituţiei nu poate avea decât o repercusiune dureroasă.

Să nu uităm că mulţumită autorităţii şi influenţei, de care se bucură d-l Argetoianu, Jockey Clubul a isbutit să revendice cu succes concursul statului.

Nu ştim dacă un alt ministru ar fi dat enormul ajutor din anul trecut, acela al nouei legi asupra jocului la curse. In adevăr, prin această lege, societăţile de curse n'au scăpat numai de împovărătorul impozit de apăsa asupra veniturilor curselor ce cai (intrări şi joc), dar le-a iertat şi de unele datorii din trecut, faţă de Stat, datorii ce se cifrează la milioane.

In situaţia jalnică de azi a finanţelor publice, evident că e imposibil a se cere mai mult, oricât ar răspunde alergările de cai unei nevoi sociale. Când însă lefurile funcţionarilor şi pensionarilor stau neplătite pe câteva luni în urmă, orice solicitare de subvenţii e dinainte condamnată.

Supărarea d-lui Argetoianu este dar perfect legitimată. Sperăm că ea va determina, în fine, revirimentul necesar pentru adaptarea Jockey Clubului la nouile condiţiuni de viaţă. Am mai dori ca svonul demisiei să nu se confirme. Retragerea d-lui Argetoanu ar constitui o lovitură dureroasă pentru instituţia ce şi-a propus îmbunătăţirea rasei cabaline în ţară.

——OOXXOO——

REZULTATE DIN STRAINATATE

Franţa

— PREMIUL ROBERT PAPIN (1200 de metri, 100.000 de franci) s'a fugit Dumineca trecută la **Maisons Laffitte.** E una dintre întrecerile principale, rezervate mânjilor francezi. Rezultatul încercărei este aşteptat cu o vie curiozitate.

Alergarea a câştigat-o iapa Coque de Noix, proprietatea baronului E. de Rothschild. Invingătoarea este antrenată de L. Robert.

Rezultatul:

1. Coque de Noix 54 C. Bouillon.
2. Rodosto 55 R. Brethes.
3. Cecias 55 C. Elliott.
4. Kephte 55 G. Garner.

Hollywood 55 A. Rabbe.
Cappiello 55 F. Hervé.
Bipearl 54 H. Semblat.
Câştigat: 3/4, 1/2, 2 lungimi.
Cota: 51, 19, 19 pentru 10.

De menţionat că primii doi sosiţi sunt fii ai lui Epinard. Invngătoarea e fiica iepei Caravella, din Sans SouciII.

Germania

— DEUTSCHES MEILEN RENNEN (8000 de mărci) e cea mai lungă alergare de trăpaşi, din Germania. Această probă s'a disputat Dumineca trecută la **Altona Bahrenfeld**, dând rezultatul:

1. Hexenmeister 7600 W. Lemzer.
2. Dr. Heinrich D. 7580 Ch. Mills.
3. Alinde Lee 7580 A. Irbach.
4. Erich L. 7520 W. Lenz.
5. Freundschaftsring 7580 J. Spiess.
6. Mephisto 7660 E. Perk.
7. Trumpf König 7680 W. Heitmann.

Meisterstück 7640 Alb. Freundt.
Eckstein 7800 J. Mills.
Câştigat: 3 1/2, 5 lungimi.
Cota: 70; 16, 12, 21 pentru 10.

La 15 August la Floreasca

Premiul Subscriitorilor

S. N. I. C-ul a luat o hotărâre lăudabilă. De a reda viaţă vechiului premiu al Subscriitorilor, care a stârnit totdeauna un viu interes în rândurile turfiştilor.

Anul acesta premiul Subscriitorilor se prezintă mai atractios ca oricând.

Preţul de vânzare e fixat la 40.000 de lei. La un asemenea preţ desigur că se vor înscrie cai de reală valoare.

Interesant să devii proprietarul unui cal care galopează pentru o sută de lei, căci la atâta a fost fixat preţul unui bilet.

Se vor emite 400 de bilete a 100 de lei, cari se vor pune în vânzare mâine la sediul bookmakerilor, la agenţia Blanduzia şi la sediul S. N. I. C.-ului.

Amintim proprietarilor şi antrenorilor că nu se face decât o singură înscriere, Vineri, fără retrageri.

După disputarea alergărilor se va face tragerea la sorţi a calului câştigător, în incinta cântarului.

Iată şi condiţiunile acestei alergări:

PR. SUBSCRIITORILOR, 1800 m. Pr. I 40.000, II 1000, III 500 lei.

Pentru armăsari şi iepe, români, de 4 ani şi mai sus. Greutate 55 kgr.

Pr. I, pentru calificări şi supragreutăţi, se va socoti de lei 10.000.

Inscrierile se vor face la 5 August a. c. (Vineri).

Condiţiunile complimentare vor fi publicate pe foile de înscrieri ce se vor procura dela secretariat.

——=*=——

Calendarul Bănesei

SEPTEMBRIE
Duminecă 11
Duminecă 18
Duminecă 25.

OCTOMBRIE
Duminecă 2
Duminecă 9
Duminecă 16
Duminecă 30.

NOEMBRIE
Duminecă 6.

MICI ECOURI

In dublă calitate

Ultimul dead heat, înregistrat într'un handicap, a umplut simultan de orgoliu pe cei 3 egalizatori ai şanselor. Aliniaţi în incinta cântarului, primeau felicitările reciproce.

— Pe mine să mă felicitaţi de două ori, spuse poruncitor colaboratorilor săi, d. Moroianu. Odată în calitate de coleg întru distribuirea greutăţilor şi al doilea — apăsând pe al doilea — în calitate de comisar al sosirei.

...Şi a fost felicitat de 3 ori!

85 de milioane de lei

Ultimele două reuniuni dela Goodwood au adus rezultate puţin scomptate. Toţi favoriţii — minus unul, Hyperion — au pornit pe tobbogan. A fost o cascadă de favoriţi, cum nu s'a mai văzut de mulţi ani în Anglia.

Lupta dintre jucători şi bookmakeri a fost crâncenă. Finalmente jucătorii au capitulat, lăsând ca pradă de răsboi o imensă avere, care se cifrează în lei la 85 DE MILIOANE. Şansa a favorizat la maximum pe bookmakeri. Cum spuneam, într'o singură probă a triumfat favoritul, Hyperion. El a fost oferit însă numai la 4/6, aşa că jucătorii au pierdut şi în această alergare, deoarece Hypperion a făcut deadheat cu Nancy Star, extrem outsider. Şi cum în caz de dead heat se plăteşte jumătate, «norocoşii» susţinători ai lui Hyperion au primit mai puţin decât miza.

Aflând vestea câştigului celor 85 de milioane de lei, d. I. Stănescu a leşinat.

D. K. Szokolai a consultat harta şi constatând cât de departe e România de imperiul insular, a oftat melancolic.

— Unde să pui atâta bănet!, a exclamat d. V. Costandache şi şi-a comandat o geantă mai mare.

Pălăria d-lui Dellaporta

Săptămâna trecută d. Dellaporta a fost văzut arborând o pălărie de pae, nou nouţă. Faptul a produs senzaţie în rândurile numeroaselor admiratoare ale rotundului şi simpaticului starter. Totodată s'a iscat o vie discuţie: o controversă nelămurită până acum. Il aranja mai bine pălăria moştenită dela venerabilul d-sale bunic sau cea nouă, cumpărată de d. Vasile, pentru d-l Dellaporta, în comptul S. N. I. C.-ului şi plătită cu 60 de lei la un sgârcit negustor depe Şelari?

De când cu pălăria nouă, d-l Dellaporta păşeşte mândru ca un păun. Regretă însă că a fost nevoit să se despartă de vechea d-sale pălărie, cu care îşi obicinuise chelia.

— «Dacă nu mi-o spărgeau benzile staring gate-ului, declară d-sa — coram populi — n'o lăsam pentru nimic în lume».

Gurile rele pretind că d-lui Dellaporta îi place însă grozav noua pălărie, mai ales că i-a fost cumpărată în comptul S. N. I. C.-ului şi nu ştie ce să mai facă pentru a se mai înoi cu ceva. Răutăcioşii svonesc că d-sa a scos şurubul de siguranţă al maşinei australiene Sâmbăta trecută, în nădejdea că un eventual accident i-ar putea rupe hainele.

Serviciu prompt

Cu prilejul sărbătorirei unei persoane, cunoscută în lumea turfului, s'au reunit mai mulţi profesionişti şi oficiali. G. Csillag s'a aşezat lângă d. Dellaporta şi l-a copleşit cu atenţiunile, servindu-l de două şi trei ori din toate bunătăţile.

— V'aţi săturat?, l-a întrebat la urmă, şiret, micul călăreţ.

— O, da! da!, răspunse cel interpelat, care nu-şi mai încăpea în piele şi la propriu şi la figurat.

— Sper că o să mă serviţi şi d-voastră mâine, cu o bună plecare, căută să-şi asigure contra serviciul jocheul grajdului Negropontes.

Simpaticul starter îi aruncă o privire plină de recunoştinţă. Ii era imposibil să vorbească mai mult, după o masă atât de copioasă.

Şi a doua zi Geyza fu servit prompt, fiind lăsat la start din prima cursă.

«O să-l las flămând, când ne vom mai întâlni ameninţă şi azi cu represalii răzbunătorul jocheu».

Dispariţie misterioasă

D. L. Manu a dispărut subit. N'a fost văzut la ultimele reuniuni. E pentru prima oară într'un sfert de secol, de când frequentează hippodromurile sgomotosul consul. Trebuie să i se fi întâmplat ceva. Cei ce au cunoştinţă asupra stărei sănătăţei sale sunt insistent rugaţi să ne comunice la ziar.

Pentrucă d. L. Manu n'a lipsit chiar în ocaziuni, când era imperios reclamat în altă parte.

— Sunt soldat credincios. Nu pot dezerta, dela datorie, pronunţa sentenţios d-sa, în asemenea prilejuri.

In ziua când şi-a celebrat căsătoria religioasă, confratele nostru dela «Universul» a obligat cortegiul nupţial să-l aştepte la biserică mult şi bine, pentrucă se curăţase la curse şi a fost nevoit să parcurgă «apostolorum» distanţa dintre hippodromul Băneasa şi biserica unde s'a oficiat serviciul divin.

Altă dată i-a murit un frate de cruce. Cortegiul funebru pornea spre localul de veci la ora 15. La 14½, d. L. M. — cum îi place să-şi semneze savuroasele cronici din popularul cotidian — prezentă condoleanţe familiei şi se scuză că nu mai poate rămâne, deoarece prima cursă începe fix la ora 15.

Beţia victoriei

Minusculul Cigăreanu era atât de emoţionat de victoria lui de Duminecă, încât nu mai ştia pe ce lume se găseşte. Brutala cădere, îl aduse la realitate. Nu însă total.

In incinta balanţelor a fost dus sprijinit de maestrul său Al. Planne.

Unii pretind însă că destoinicul antrenor era mai emoţionat decât debutantul lui elev şi că mai mult sprijinea Cigăreanu pe Planner, decât Planner pe Cigăreanu.

GURA REA

Caii de 3 ani italieni

Crescătoria italiană a realizat, după război, progrese uriaşe. Inainte vreme, clasa cailor italieni era ordinară. Cai francezi de mâna treia se plimbau în marile probe italiene deschise cailor străini. Aşa Boleslas, Mystificateur, gloabe patente, au câştigat cu uşurinţă Marele Premiu Ambrosiano, proba capitală a turfului italian dinainte de război, după cum alţii de acelaş calibru au câştigat tot în acea epocă, cu aceiaş uşurinţă, Marele Premiu al Comerţului, alergat tot la Milano ca şi cel de mai sus. Timpurile s'au schimbat. Clasa cailor peninsulari s'a ameliorat enorm. Nu numai că sunt acum greu de bătut la dânşii acasă, dar reprezentanţi ai lor au repurtat în ultimii ani succese strălucite în ţările străine. Scopas, Apelle, Ortello se numără printre cei mai buni cai cari au alergat în acest răstimp în Europa. Scopas în Germania şi în Franţa, Apelle în Franţa şi în Anglia, Ortello în Franţa s'au arătat egalii celor mai buni cai contimporani ai lor din ţările de mare şi veche înflorire a pur sângelui englez.

Pentru a ajunge la aceste rezultate, o pleiadă de mari crescători italieni au făcut sacrificii îndelungate şi constante. Contele Felice Scheibler, fraţii Bocconi, principele Alfonso Doria, Albert Chantre, Frederic Tesio, au fost înainte de război animatorii turfului şi crescătoriei italiene.

In special cel din urmă poate fi socotit ca figura proeminentă a acestor instituţii. Inzestrat cu o pricepere şi o perseverenţă uimitoare, prin devotamentul pasionat şi sacrificiile materiale extraordinare pecari le-a jertfit pentru cauza hippismului, Frederic Tesio, ajutat de soţia lui tot aşa de pasionată pentru această cauză, este desigur unul din oamenii cărora progresul general al rasei îi datoreşte mai mult. A adus în Italia animale de mare preţ, pe ari le-a cumpărat cu sume însemnate în special în Anglia, întemeind la Dromello pe malul lacului Maggiore, o splenididă herghelie. Din această herghelie au ieşit cai ca Scopas, Apelle, Cranach şi acel minunat Cavaliere d'Arpino, care în scurta lui carieră pe turf n'a avut norocul să-şi afirme meritul faţă de cai străini, dar pe care italienii îl consideră ca cel mai bun cal născut în Italia. De la Dormello ies în fie care an cai de clasă, cari se impun între fruntaşii generaţiei lor.

Frederic Tesio n'are nici un etalon propriu în herghelia lui. El îş trimite pulinierele în fiecare an la bătaia etalonilor celor mai de seamă din Italia, din Franţa, şi din Anglia. Aşa Scopas este născut dintr'o pulinieră importată bătută cu Sunstar; mamele lui Apelle şi a lui Cranach fuseseră trimise în Franţa să viziteze una pe Sardanapale, cealaltă pe Cannobie; Cavaliere d'Arpino, frate după mamă cu Cranach, este fiul lui Havresac II, cel mai bun etalon din Italia. Şi în generaţia 1929, găsim pe primul plan un produs dela Dormello, născut dintr'o iapă trimisă în Anglia la bătaia lui Coronach. In adevăr Jacopa del Sellaio, câştigătoarea celui de al 49-a Derby reale, disputat la Roma la începutul lui Mai pe 2400 metri, şi înzestrat cu 300.000 lire, este născută şi crescută la proprietarul ei, d. Tesio, şi este fiică a lui Coronach cu Vice Versa.

Jacopa del Sellaio a făcut o carieră foarte frumoasă pe turf, pe care l'a părăsit de curând pentru a intra la herghelia dela Dormelle. A disputat în total la 2 şi 3 ani 15 curse, din cari a câştigat 12 şi un total de 524.132 lire.

La doi ani a rămas neînvinsă, câştigând între alte probe Marele Criterium. In anul acesta a câştigat premiile Regina Elena şi Parioli la începutul campaniei la Roma, alergări corespunzătoare clasicelor 1000 şi 2000 Guinee engleze, apoi premiul Principesei de Piemont la Milano, Oaks d'Italia, tot acolo şi Derby reale italino. Dacă premiile Regina Elena, Prinicipesa di Piemont şi Oaks sunt deschise numai iepelor, în Premio Parioli şi în Derby s'a întâlnit cu armăsarii generaţiei sale. In prima dintre aceste alergări, a bătut la luptă mare de un cap pe Agrifoglio şi pe Don Garzia, al treilea la un scurt cap. Iutele Antioco era al patrulei. Cei 1600 metri ai cursei au fost parcurşi în 1' 40" 4/5, timp bun. Iapa a arătat atunci curaj şi iuţeală. In Derby a bătut un lot mai puţin ridicat. Unii dintre cei mai buni mânji nu erau înscrişi în Derby, ca Fenolo, alţii n'au îndrăznit s'o înfrunte, pentru alţii, antrenaţi în nordul Italiei, deplasarea la Roma, aleatorie, le era greoaie. Iapa a câştigat foarte uşor bătând de 2 lungimi pe Saint Moritz, Vinca şi alţi 6 concurenţi, între cari Don Garzia, Ravello, Savannah erau cei mai de seamă.

In Premio della Vittoria, Jacopa del Sellaio a fost bătută de Fenolo, după ce împreună cu to-

(Continuare în pag. VI-a)